

Sygn. akt II Cz 437/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia strony pozwanej (...)S.A. w W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 21 marca 2016 r.

w sprawie z powództwa J. K.

o zapłatę 5.303,08 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt IV w ten sposób, że nie obciążać powódki pozostałą częścią kosztów sądowych;

II. nie obciążać powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 marca 2016 r., Sąd Rejonowy w pkt IV nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 805 zł tytułem zwrotu części wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że strony zawarły ugodę pozasądową i doszło do częściowego zaspokojenia słusznego roszczenia powódki. Z dochodzonej kwoty zadośćuczynienia 5.000 zł otrzymała 3.500 zł oraz całość odszkodowania za koszty leczenia / 303,08 zł /. Zgodnie zatem z art. 100 kpc, tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie koszty opinii biegłych zostały stosunkowo rozliczone.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, strona pozwana zaskarżając je w części dot. pkt IV zarzuciła naruszenie:

- art. 113 ust. 1 stawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc, poprzez błędne przyjęcie, że w sprawie istnieją podstawy do obciążania pozwanego kosztami opinii biegłych oraz, że stronę pozwaną należy uznać za przegrywającą w sprawie;
- art. 104 kpc, poprzez jego niezastosowanie per analogiam i obciążenie stron kosztami opinii biegłych mimo, że żadna ze stron nie przegrała procesu;

- art. 203 § 2 kpc, poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że doszło do zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia, gdy nie było ono wymagalne, a strona pozwana konsekwentnie je kwestionowała;
- art. 100 kpc, poprzez nieuwzględnienie, że strona pozwana uiściła zaliczkę na poczet opinii biegłych w wysokości 700 zł.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, strona skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i odstąpienie od obciążania jej obowiązkiem zwrotu części wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 i 2 kpc, pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Prawidłowe dokonanie tej czynności sprawia, że nie wywołuje on żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa, a na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Jak zatem wynika z powyższego, w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Judykatura dopuszcza jednak odstępstwo od tej zasady, w sytuacji gdy powód wykaże celowość dochodzenia swoich praw i obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu / zob. postanowienie SN z 7 marca 2013 r., IV CZ 8/13, wyd./el. Lex nr 1318484 /. W rozpoznawanej sprawie pozwana pismem z dnia 14 stycznia 2016 r. / k. 146 / poinformowała, że strony zawarły ugodę pozasądową zgodnie, z której treścią zapłaci ona kwoty 3.500 zł tytułem zadośćuczynienia, 303,08 zł tytułem odszkodowania, 800 zł zwrotu zastępstwa procesowego oraz 133 zł połowy opłaty od pozwu. Powyższe zostało potwierdzone przez powódkę, która cofnęła powództwa wraz z zrzeczeniem się roszczenia / k. 158 /. Jak wskazuje się w orzecznictwie, zawarcie ugody pozasądowej z reguły prowadzi do cofnięcia pozwu, do którego skutków art. 104 kpc nie znajduje zastosowania. Nie wywołuje ona bezpośrednich skutków procesowych, a przede wszystkim nie jest tytułem egzekucyjnym, co oznacza, że nie jest przydatna do realizacji należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych / zob. uchwałę SN z 22 listopada 1968 r., III CZP 108/68, OSNC 1969, nr 11, poz. 190 /. Zatem również zastosowania nie znajduje art. 117 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm. /, a bezpośrednio art. 113 / zob. K. Gonera, Ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Komentarz, wyd./el. Lex /. Wydatki na przeprowadzone w sprawie opinie dwóch biegłych wyniosły łącznie 1.822,60 zł, przy czym część tej kwoty została wypłacona z zaliczki strony pozwanej / 700 zł; k. 102 /, zaś część tymczasowo ze środków Skarbu Państwa / 1.122,60 zł /.

W ocenie Sądu Okręgowego, przyjąć zatem należało, że wobec braku odmiennych regulacji w stosunku do ugody pozasądowej, powódka cofając powództwo oraz zrzekając się roszczenia przegrała sprawę w całości, brak więc było podstaw do obciążania kosztami sądowymi strony pozwanej. Jednocześnie jednak z uwagi na charakter przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy uznał, iż na podstawie art. 102 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należy odstąpić od obciążania tymi kosztami powódki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego wydano na podstawie art. 102 kpc w zw. z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 kpc, uznając, iż z uwagi na charakter roszczenia / zadośćuczynienie i odszkodowanie z tytułu czynu niedozwolonego / istniały podstawy do nieobciążania powódki kosztami tegoż postępowania.

(...)